

Sygn. akt I C 1324/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku - I Wydział Cywilny, w składzie:

Przewodniczący: SSR Piotr Połczyński

Protokolant: sekr. sąd. Natalia Kierznikiewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 grudnia 2016 r. w G. sprawy

z powództwa (...) Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko M. S. (1)

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. kosztami procesu obciąża powoda, uznając je za uiszczone w całości.

sygn. akt I C 1324/16

UZASADNIENIE

Powód - (...) Spółka Akcyjna w W. domagał się zasądzenia na swoją rzecz solidarnie od M. S. (1) i J. S. kwoty 2.786,26 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu. Uzasadniając swoje żądanie, wskazał, że w dniu 13 sierpnia 2013 r. doszło do uszkodzenia pojazdu marki R. (...) (w istocie chodziło o pojazd R. (...), co w świetle treści zgromadzonych w sprawie dokumentów i zeznań świadków nie pozostawiało wątpliwości) - będącego własnością A. F.. Do zdarzenia tego doprowadził kierujący F. (...) J. S., który za spowodowanie przedmiotowej kolizji ukarany został mandatem karnym. Powód wskazał, że dochodzi w niniejszej sprawie roszczeń regresowych przysługujących mu z tytułu wypłaconego odszkodowania z ubezpieczenia autocasco od właściciela pojazdu którym wyrządzono szkodę i od sprawcy tej szkody. Stwierdził przy tym, że osobą odpowiedzialną za szkodę jest J. S., a wobec braku polisy OC zasadnym jest dochodzenie roszczenia także od właściciela pojazdu F. (...), którym jest M. S. (1).

W sprzeciwie od wydanego w niniejszej sprawie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, pozwany M. S. (1) domagał się oddalenia powództwa w całości, zasądzenia na swoją rzecz kosztów procesu oraz wniósł o przypozwanie Towarzystwa (...) w W.. Uzasadniając zajęte stanowisko, wskazał, że sprawcą kolizji jest J. S.. Nadto podniósł, iż w dacie zdarzenia posiadał polisę OC na pojazd F. (...).

Towarzystwo (...) w W. nie przystąpiło do sprawy w charakterze interwenienta ubocznego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 sierpnia 2013 r. J. S., kierując stanowiącym własność M. S. (1) samochodem F. (...), spowodował kolizję, w wyniku której uszkodzeniu uległ będący własnością A. F. pojazd R. (...). Za spowodowanie tego zdarzenia J. S. ukarany został mandatem karnym. W związku z przedmiotową szkodą powód przyznał A. F. z ubezpieczenia autocasco odszkodowanie w kwocie 2.786,26 zł.

/bezsporne; nadto: notatka informacyjna o zdarzeniu drogowym - k. 37; zawiadomienie - k. 40; decyzja o przyznaniu odszkodowania - k. 41; druk zgłoszenia szkody w pojeździe z ubezpieczenia AC - k. 54-58; zeznania świadka J. F. - protokół elektroniczny rozprawy w dniu 9 grudnia 2016 r.; zeznania świadka A. F. - protokół elektroniczny rozprawy w dniu 9 grudnia 2016 r./

Towarzystwo (...) w W., jako podmiot zapewniający w dniu 13 sierpnia 2013 r. ochronę ubezpieczeniową w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych dotyczącą prowadzonego przez sprawcę szkody J. S. pojazdu F. (...), przyznało powodowi w związku z objętą pozwem szkodą odszkodowanie w kwocie 2.786,26 zł.

/dowody: decyzja o przyznaniu odszkodowania - k. 150; zeznania świadka J. F. - protokół elektroniczny rozprawy w dniu 9 grudnia 2016 r./

Sąd d zwa żył, co następuje:

Powództwo wobec M. S. (1) podlegało oddaleniu jako bezzasadne.

Ustalając stan faktyczny sprawy, który częściowo był między stronami bezsporny, Sąd wziął pod uwagę również przywołane powyżej dokumenty oraz zeznania świadków J. F. i A. F.. Sąd oddalił wniosek o przesłuchanie w charakterze świadka M. S. (2) z uwagi na niewykonanie przez powoda zobowiązania do podania jej adresu. Wskazania przy tym wymaga, iż okoliczności, które miały być zeznaniami tego świadka stwierdzone, w przeważającej mierze były między stronami niesporne, zaś sporna między powodem a pozwanym M. S. (1) okoliczność w postaci braku ubezpieczenia OC kierowanego przez J. S. pojazdu F. (...), była ostatecznie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy pozbawiona znaczenia – w kontekście przyczyny oddalenia powództwa. Ale nadto ze złożonej przez powoda, datowanej na 23 września 2013 r., notatki o zdarzeniu drogowym z dnia 13 sierpnia 2013 r. wynika, iż pojazd F. (...) posiadał ubezpieczenie OC, co musiało zostać stwierdzone właśnie przez M. S. (2), będącą funkcjonariuszem „likwidującym zdarzenie” (zob. notatka k. 37 akt sprawy). Wyjaśnienia nadto wymaga - jako że stosownie do art. 328 § 2 k.p.c. w uzasadnieniu wyroku konieczne jest wskazanie przyczyn, dla których dowodom niestanowiącym podstawy poczynionych ustaleń faktycznych odmówiono wiarygodności i mocy dowodowej - iż Sąd nie uznał za miarodajne dla ustalenia, czy w chwili zdarzenia pojazd F. (...) objęty był ochroną ubezpieczeniową w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, udzielonych przez (...) odpowiedzi na skierowane przez powoda zapytania (pisma znajdujące się na kartach 45 oraz 144 i 145 akt sprawy). Z treści tych odpowiedzi wynika bowiem, iż odpowiedź negatywna „Brak danych” może być udzielona z wielu powodów, w tym również w sytuacji, gdy dany pojazd posiada ubezpieczenie OC. Stanowisko powoda co do kwestii przedmiotowego ubezpieczenia nie jest zresztą do końca zrozumiałe, jako że to właśnie sam powód złożył przeciw notatkę informacyjną o zdarzeniu drogowym z dnia 13 sierpnia 2013 r., w której treści wyraźnie i jednoznacznie wskazano, że samochód F. (...) korzysta z ubezpieczenia na podstawie polisy nr (...), a ubezpieczycielem jest Towarzystwo (...) (zob. notatka k. 37 akt sprawy). Dodatkowo podkreślić należy, iż zawnioskowany przez samego powoda świadek J. F. potwierdziła, że otrzymała pismo z Towarzystwa (...), w którym poinformowano ją o wypłaceniu powodowi odszkodowania za wskazaną w pozwie szkodę.

W razie zderzenia się pojazdów mechanicznych, ich posiadacze mogą wzajemnie żądać naprawienia poniesionych szkód tylko na zasadach ogólnych (art. 436 § 2 zd. 1 k.c.), co oznacza, że odpowiedzialność ta ukształtowana jest zgodnie z przewidzianą w art. 415 k.c. zasadą winy. Natomiast jeżeli nie umówiono się inaczej, z dniem zapłaty odszkodowania przez ubezpieczyciela roszczenie ubezpieczającego przeciwko osobie trzeciej odpowiedzialnej za szkodę przechodzi z mocy prawa na ubezpieczyciela do wysokości zapłaconego odszkodowania (art. 828 § 1 zd. 1 k.c.).

Poza sporem w sprawie pozostawało, iż do uszkodzenia pojazdu poszkodowanego A. F. doszło w wyniku zderzenia pojazdów mechanicznych, to jest w warunkach, o jakich mowa w art. 436 § 2 zd. 1 k.c. Niesporne było również, iż kolizję tę spowodował J. S., jako kierujący pojazdem F. (...). Tym samym odpowiedzialność za skutki przedmiotowego zdarzenia ponosi wobec A. F. właśnie J. S., jako sprawca. W świetle okoliczności faktycznych sprawy brak jest jednocześnie podstaw pozwalających na przypisanie odpowiedzialności za powstałą w związku z nią szkodę M. S. (1).

Nie sposób bowiem uznać tego pozwanego za winnego spowodowania kolizji. Powód zresztą nie tylko nie wykazał, ale nawet nie twierdził, jakoby winę za to zdarzenie ponosił również M. S. (1), odpowiedzialności jego upatrując w podnoszonym przez siebie braku polisy OC prowadzonego przez sprawcę pojazdu, którego M. S. (1) jest właścicielem. Jednakże w świetle treści art. 436 § 2 zd. 1 k.c. w zw. z art. 415 k.c. jedną z podstawowych przesłanek koniecznych dla przypisania odpowiedzialności za szkodę wynikłą ze zderzenia się samochodów jest właśnie ponoszenie winy za jego spowodowanie. Tym samym ewentualny brak polisy OC pozostaje w tej mierze, z oczywistych względów, bez znaczenia. Uzupełniająco należy podkreślić, iż unormowanie z art. 436 § 2 zd. 1 k.c. ogranicza odpowiedzialność za szkodę wywołaną zderzeniem się pojazdów mechanicznych w zasadzie (w typowych przypadkach) wyłącznie do osoby kierującego. W konsekwencji w świetle okoliczności niniejszej sprawy brak jest podstaw pozwalających przyjąć, by pozwany M. S. (1) był osobą trzecią odpowiedzialną za objętą pozwem szkodę w rozumieniu art. 828 § 1 zd. 1 k.c. Odpowiedzialność przewidziana w art. 828 § 1 zd. 1 k.c. jest bowiem pochodna od odpowiedzialności względem poszkodowanego, któremu ubezpieczyciel wypłacił odszkodowanie. Oznacza to, że podmiot, który nie ponosi odpowiedzialności za szkodę względem poszkodowanego, któremu ubezpieczyciel wypłacił odszkodowanie, nie odpowiada również wobec tego ubezpieczyciela na podstawie art. 828 § 1 zd. 1 k.c. Mowa tam bowiem *expressis verbis* o przejściu na ubezpieczyciela roszczenia ubezpieczającego. Tym samym powodowi nie przysługuje wobec pozwanego M. S. (1) przewidziane w powołanym ostatnio przepisie roszczenie. Marginalnie wskazania wymaga jeszcze, iż powód nie twierdził - oraz nie wykazał - by pozwany M. S. (1) ponosił odpowiedzialność za skutki tego zdarzenia według ogólnych reguł odpowiedzialności za czyny cudze.

W tym stanie rzeczy, działając na podstawie art. 828 § 1 zd. 1 *a contrario* k.c., zaś w zakresie odsetek stosownie do art. 481 § 1 *a contrario* k.c. - jako że przysługują one wyłącznie od dłużnika, w razie opóźnienia się przezeń ze spełnieniem świadczenia, podczas gdy pozwany M. S. (1) nie jest dłużnikiem powoda w zakresie dochodzonego w niniejszej sprawie świadczenia i w konsekwencji, co oczywiste, nie pozostaje w opóźnieniu z jego spełnieniem - orzeczono jak w punkcie I wyroku.

Niezależnie od powyższego należy zauważyć, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwolił na ustalenie, iż w dniu 13 sierpnia 2013 r. prowadzony przez J. S., a stanowiący własność M. S. (1) pojazd F. (...) korzystał z ochrony ubezpieczeniowej w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, zapewnianej przez Towarzystwo (...) w W. i podmiot ten przyznał powodowi odszkodowanie w kwocie 2.786,26 zł w związku z objętą powództwem szkodą.

O kosztach w punkcie II wyroku Sąd orzekł stosownie do art. 98 § 1 k.p.c., obciążając nimi powoda jako stronę przegrywającą. Koszty te zostały już przez stronę powodową poniesione.

(...)

ZARZĄDZENIE

III. (...)

IV. (...);

V. (...);

VI. (...)

(...)